

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2325

Vragen van het lid **Dobbe** (SP) aan de Minister van Buitenlandse Zaken over *het bericht dat in Gambia genitale verminking weer legaal dreigt te worden* (ingezonden 5 juni 2024).

Antwoord van Minister **Veldkamp** (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 22 augustus 2024)

Vraag 1

Bent u bekend met de berichtgeving dat in Gambia genitale verminking weer legaal dreigt te worden?¹

Antwoord 1

Ja. Op 15 juli heeft het parlement echter tegen de wetswijziging gestemd. Vrouwelijke genitale verminking blijft dus illegaal in Gambia.

Vraag 2

Deelt u de mening dat Nederland zich tegen dit soort ontwikkelingen uit dient te spreken? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Deze mening deel ik. De wijze waarop Nederland zich uitspreekt dient bij te dragen aan de doelstelling om het verbod op vrouwelijke genitale verminking te behouden. De behoeften van het lokale maatschappelijk middenveld zijn hierbij leidend. Publieke verklaringen tegen vrouwelijke genitale verminking zijn minder geschikt vanwege de binnenlandse perceptie dat verzet tegen het verbod op vrouwelijke genitale besnijdenis ongewenste westerse beïnvloeding betreft. Nederland spreekt zich daarom middels stille diplomatie uit tegen het intrekken van het verbod op vrouwelijke genitale verminking.

Vraag 3

Welke diplomatieke middelen acht u geschikt om in te zetten tegen deze ontwikkeling? Welke heeft u al ingezet? Welke diplomatieke middelen sluit u uit en waarom? Kunt u een uitgebreide reactie sturen?

¹ NOS, 28 mei 2024, «In Gambia dreigt genitale verminking weer legaal te worden» (<https://nos.nl/artikel/2522251-in-gambia-dreigt-genitale-verminking-weer-legaal-te-worden>)

Antwoord 3

Onze ambassadeur in Dakar heeft de Nederlandse positie met betrekking tot het wetsvoorstel betreffende legalisering van vrouwelijke genitale verminking meermaals met vertegenwoordigers van de Gambiaanse regering besproken, waaronder op 3 juni met de Gambiaanse Minister van Justitie. Ook heeft de ambassade in Dakar recentelijk een bijeenkomst georganiseerd met Gambiaanse organisaties, gelijkgezinde landen en VN-organisaties om informatie uit te wisselen en handelingsopties te bespreken. De EU-delegatie in Gambia is samen met gelijkgestemde ambassades en VN-agentschappen actief in gesprek met vertegenwoordigers van de regering en andere belangrijke belanghebbenden (leden van de National Assembly en politieke partijen) en steunt een brede coalitie van organisaties in het maatschappelijk middenveld. Het kabinet maakt voortdurend de afweging of ontwikkelingshulp effectief wordt besteed of moet worden stopgezet, met als doel te voorkomen dat het stoppen van die hulp juist de kwetsbare gemeenschappen het zwaarst treft. Nederland biedt geen directe steun aan de Gambiaanse overheid.

Vraag 4

Het tegengaan van genitale verminking wordt door een in het artikel opgevoerde activist geduid als een «Westers complot», deelt u de beoordeling dat basale universele mensenrechten steeds vaker worden neergezet als «het opleggen van Westerse waarden»?

Antwoord 4

Wereldwijd is inderdaad een trend zichtbaar waarbij mensenrechten als westerse waarden worden geportretteerd die aan andere landen zouden worden of zijn opgelegd. Dit betreft een incorrecte weergave van feiten; het gaat immers om universele rechten waar landen zich zelf aan hebben gecommitteerd (bv. via de VN-mensenrechtenverklaring).

Vraag 5

Heeft u in beeld of er in andere landen soortgelijke politieke ontwikkelingen zijn waarbij mensen- en vooral vrouwenrechten onder druk komen te staan? Zo ja, kunt u uw bevindingen en het beleid dat u hier op voert met de Kamer delen?

Antwoord 5

Ook in andere landen is toenemende repressieve druk zichtbaar op seksuele en reproductieve gezondheid en rechten (SRGR), mensen- en vrouwenrechten.

Het kabinet monitort de situatie wereldwijd nauwkeurig. Het kabinet heeft zeker aandacht voor mensen- en vrouwenrechten, waaronder toegang tot gezondheid, inclusief SRGR, gelijkheid en het uitbannen van schadelijke praktijken. Dit gebeurt zowel door financiering van programma's en organisaties als via stille en publieke diplomatie. Bij de te kiezen aanpak wordt gekeken naar de behoefte van de gemarginaliseerde groepen in het desbetreffende land.